

Zámek

Původní tvrz poprvé doložena za vladyky Kuneše roku 1352. Současný vzhled zámku je ovlivněn barokní přestavbou, z roku 1722. Zámek několikrát změnil majitele. V letech 1825 až 1841 pobýval u rodiny Hoffmannů Bernard Bolzano, významný filozof, matematik a teolog. Bývalý Bolzanův pokoj byl v severní části zámečku. Součástí tehdejšího panství Hoffmannů byly sklárny. Podle zpráv z roku 1825 bylo v těchobuzských sklárnách vyrobeno ročně 17.000 skleněných výrobků, většinou z dutého skla. Z toho asi 1/6 zůstala v zemi, ostatní šlo na vývoz, nejvíce do Dánska, Španělska, Turecka a Ameriky. Z této hutě vyšel známý sklářský rod Kavalírů, kteří založili světoznámě sklárny Kavalier na Sázavě. Posledními vlastníky zámku a panství, před znárodněním v roce 1945, byli sourozenci Adolf, Marie, Felicitas a Otto Weissovi, jejichž otec dr. Adolf Weiss koupil zámek a panství, po roce 1872, od vídeňského spolku Chabus. Od roku 1946 byl zámek využíván jako ozdravovna, dětský domov a ústav pro handicapované osoby. Po roce 1989 zůstal zámek ve veřejném vlastnictví nejprve státu a od roku 2002 Kraje Vysočina a nadále zůstal využíván jako institucionalizované zařízení sociálních služeb, nyní Domov Jeřabina, p.o.. Vzhledem k nevyhovujícímu typu služby, by měl být zámek, pravděpodobně v roce 2015, ze sítě staveb pro poskytování sociálních služeb uvolněn. V roce 1981 byla při příležitosti oslav 200. Výročí narození Bernarda Bolzana v průčelí zámku umístěna a odhalena pamětní deska.

